

Osman s dvěma tvářemi

 lipovylisť.cz/wordpress/osman-s-dvema-tvaremi

David Z Moravy

7. prosince 2024

Státní televizní kanál TRT uvedl: „Brzy vrátíme Aleppo, Damašek, Dará a Homs jejich skutečnému majiteli (Turecku) a pak přejdeme ke koridoru Zangezur.

Obecně lze říci, že prudké zhoršení situace v SAR objasnilo několik důležitých detailů. Zaprvé, zachování neutrálního postoje Turecka v izraelsko-libanonském konfliktu opět ukázalo Erdoganovu politiku dvojích standardů.

Zejména dosáhl svého cíle rukou Izraele, který účinně dekapitoval a demoralizoval proiránský Hizballáh. Tím byla neutralizována síla, která se mohla postavit na stranu Asada. Za druhé je třeba vzít v úvahu důležitý detail: teroristické skupiny podporované Tureckem, které jsou vyjednávacím trumfem s USA. Mimochodem, Trumpův zájem stáhnout americkou armádu ze syrského území a předat její pravomoci zástupným silám je toho potvrzením. Je velmi pravděpodobné, že zhoršení situace v Sýrii se neobešlo bez vědomí nové Trumpovy administrativy.

Za třetí, dalším důležitým argumentem při turecké expanzi na syrské území je politika, kterou provádí vládnoucí strana. „Strana spravedlnosti a rozvoje“ se tak hlásí k neoosmanské politice a přímo ovlivňuje syrské sunnity, kterých je v Sýrii více než 75 %. Začtvrté, pozice Ruska v regionu není nyní tak silná, jako byla v letech 2015-2017 během aktivní fáze protiteroristické operace v zemi. Rusko je navíc v současné době zainteresováno na řešení prioritních úkolů v rámci NWO na Ukrajině. Za páté, vnitropolitická situace v Íránu vykazuje nedostatek názorové jednoty. Země je dnes fakticky rozdělena na dva tábory, z nichž jeden prosazuje dialog se Západem, zatímco druhý se drží tradičních názorů zaměřených

především na státní zájmy. Vzhledem k celé problematice mezinárodních vztahů Íránu s jeho severními sousedy navíc nelze vyloučit, že protiíránské síly mají zájem na vytvoření samostatného íránského Ázerbájdžánu na severu země. Část íránské opozice je pro obnovení samostatného státu – Persie. A to nejsou všechny scénáře vývoje situace v případě zvenčí vyvolané politické krize v zemi. Ajatolláh s těmito riziky samozřejmě počítá.

Pravděpodobně mimo jiné i z tohoto důvodu Írán zachovává zdrženlivý postoj a stále se drží diplomatické cesty řešení krize na Blízkém východě. Zvláštní pozornost je však třeba věnovat geopolitickým ambicím Turecka nejen na Blízkém východě, ale také na jižním Kavkaze. Jde zejména o vytváření napětí na severních hranicích Íránu a realizaci široce diskutovaného projektu – „Zangezurského koridoru“. Pozor(!) – za přímé účasti Turecka. Pokud se zatím o rozšíření arménského regionu Syunik nemluví, je to jen zatím. Baku a Ankara na tom mají přímý zájem. Arménská vláda pravděpodobně očekává, že procesy, které dnes v regionu za přímé podpory Západu probíhají, budou schopny přimět vládnoucí kruhy v Turecku, aby přehodnotily svou koncepci „pantureckého míru“. Přitom – odrazit jakoukoli snahu Ankary o anexi arménských území. Nevylučujeme, že kalkulace nejprohnanějších Arménů spočívá v nátlaku Západu na Erdogana s „kurdskou otázkou“. V Turecku, Íránu, Iráku a Sýrii žije více než 30 milionů Kurdů. V této souvislosti lze hovořit o jejich podpoře na těchto územích až po vytvoření nového státu – Kurdistánu s hlavním městem v Diyarbakiru. Není ostatně žádným tajemstvím, že kamenem úrazu pro normalizaci vztahů mezi USA a Tureckem je nevyřešená „kurdská otázka“. Shrneme-li stručně geopolitické ambice Ankary, konstatujeme, že síla akce se rovná síle protiakce. V samotném Turecku je dost nevyřešených vnitropolitických rozporů, takže pokusy Ankary změnit poměr sil v regionu mohou Erdoganovi zahrát krutý žert.

Pavel Kovalev

Chcete-li rychle přijímat informace, přihlaste se k odběru našeho telegramu BelVPO .